

Nr 63.

Av herr **Pettersson** i Hällbacken, om pension åt förre väg- och stenarbetaren *J. E. Sandstedt*.

Förre stenarbetaren Johannes Emil Sandstedt i Uppsälje, Järna socken, Kopparbergs län, född 24/6 1875, har under större delen av sina arbetsår varit anställd dels som vägarbetare, dels som järnvägsarbetare vid statliga företag. Under sin anställning som sten-, väg- och järnvägsarbetare, har Sandstedt varit kunnig, plikttrogen och skötsam, varjämte han fullgjort honom förelagda arbeten till överordnades belåtenhet.

Sandstedts anställning torde vara ett sådant gränsfall, varom bankoutskottet uttalade sig vid 1943 års riksdag rörande pension åt vägarbetare. Sandstedt jämte hustrun äger en mindre bostadsfastighet i Järna socken, taxerad till 4 400 kronor, varå makarna häfta för skuld med 2 200 kronor. Enligt vad jag inhämtat har Sandstedt 90 kronor årligen i avgiftspension från folkpensioneringen. Pensionsnämnden i Järna har nu hos kungl. pensionsstyrelsen tillstyrkt tilläggspension för Sandstedt och hans sjuka hustru. Då Sandstedt under lång tid utfört ett tungt, krävande och relativt lågt avlönat arbete vid kommunikationsväsendet, måste det anses skäligt att han tillerkännes ett årligt pensionsunderstöd under sin återstående livstid. Rörande pensionsbeloppets (understödet) storlek för anställningen vid sådana arbeten, och det pensionsunderlag som kan läggas till grund för ifrågavarande pensionering, hemställes, att vederbörande utskott måtte angiva beloppet.

Kompletterande handlingar, erforderliga för ärendets förberedande behandling, komma att tillställas vederbörande utskott.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte bevilja förre stenarbetaren Johannes Emil Sandstedt i Uppsälje, Järna socken, en årlig pension till belopp, som kan anses skäligt.

Stockholm den 17 januari 1945.

Gust. K. Pettersson,
Hällbacken.
